

NEM TÖRÖLHETŐ

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 10. szám, 2018. március 9.

Mint azt a március elsejei kormányzati sajtótájékoztatóból megtudtuk: a kormányhivatalt vezető miniszter annak ellenére sem hugyozott az utcán, hogy nagyon kellett neki. Ez az izgalmas hólyag- és húgycsőfegyelmelési történet pedig arra szolgált, hogy a miniszter bizonyítsa: indokolatlan foglalkozni a kormányfő vejéhez köthető cég korrupciós ügyeivel. Az általuk felszerelt lámpákat ugyanis ő maga tesztelte, és azok nála a legmagasabb minősítést kapták. Olyan jó hatásfokkal világítanak, hogy ő hiába itta tele magát az este egy jó hangulatú ultipartin, hazafelé menet nem könnyített magán, mert körülötte minden fényárban úszott.

A bizonyítási eljárással a miniszter a sajtótájékoztatón elérte a célját, hiszen – kivált, hogy a témát bedobó ellenzéki képviselő csak jött és ment, nem vitte végig a dolgot – a szóban forgó cég ügyét sikeresen törölni tudta a képből. Sosem lehet azonban majd kitörölni a sajtótörténetből azt a látványt, amelyet a vizelésteszt meséjét bávatagon hallgató újságírók képe kínált. Ahogyan ők csak ültek és túrték – még hogy csak túrték! röhögcsélve élvezték is! –, hogy egy állami tisztségviselő vásári komédiát csinál a sajtótájékoztatóból. Még ahhoz sem volt bátorságuk, hogy a röhögcsélésből legalább kiröhögés legyen. Pedig ilyenkor másutt ennél többet is meg szoktak tenni: ahol a tudósítók adnak a szakmájukra, ott felállnak és tüntetően hátat fordítanak a politikusnak. De közülük senki sem állt fel, sem reflexből, sem megfontolásból.

Így kaptuk meg tehát ezt a depresszív képet, kissé aránytalanul hosszú címmel, amely azonban mindent el fog mondani a tízes évekről: a kormány második embere kiáll a nyilvánosság elé, hogy ott a húgyhólyagjával megvívott küzdelme történetét használja fel egy bűnügy eltussolásához, a sajtó képviselői pedig ezt hűen közvetítik.